blivende tror, at de kommunale Autoriteter ere de, der have den bedste Indsigt i disse Sager, og det ærede Medlems Bemærkninger i Dag om, at de ikke have nogen Indsigt, og at deres Bestemmelser ikke have noget at betyde, kan jeg ingenlunde tiltræde. Han gik i Dag ligesom sidst ud fra, at det Antal Beværtere, som det kommunale Raad fastsætter, kan Ministeren nedsætte til det halve, og at det kommunale Raads Bestemmelse ikke har noget at betyde. Lad os se lidt nærmere herpaa. Naar han talte om Indskrænkningerne, kan det kun gælde for Købstæderne, thi i Landkommunerne har de kommunale Raad ingen Betydning haft angaaende Beværterforholdene. Regeringen har der kunnet skalte og valte efter Forgodtbefindende. Vilde Ministeren tage Hensyn til Kommunalraadenes Myndighed, ja, saa kunde han gøre det, men han kunde ogsaa godt lade være, uden at gøre noget Brud paa Loven. Nu bliver det anderledes. Naar den kommunale Myndighed siger: saa mange Bevætninger ville vi have, og ikke flere, kan Ministeren ikke give nogen Bevilling ud over dette Tal. I Købstæderne har man ganske vist kunnet faa indført Vedtægter, hvori Antallet blev fastsat, men Ministeren kunde nægte at stadfæste dem, og saa blev Kommuneraadene nødte til at forandre dem, for at faa dem stadfæstede. Tidligere kunde den højtærede Minister lade Beværtertallet gaa op og ned, eftersom han vilde have det større eller mindre, Kommunerne vare nødte til at bøje sig derfor, ellers fik de ikke deres Vedtægter stadfæstede. Nu kan Ministeren kun gaa den ene Vej; og jeg mener derfor, at Kommunernes Rettigheder ikke er mindre end før. Det ærede Medlem sigtede den nuværende Minister for at være tilbøjelig til at gaa den Vej at nedsætte Antallet, hvad jeg nu ikke tror, han er tilbøjelig til, men sæt, at der var Frygt for, at en Minister vilde gaa den Vej, tror jeg dog ikke, han vilde kunne udrette noget væsentligt. Vi kunne vel gaa ud fra, at de paagældende Kommuner, saavel Kjøbenhavn som Købstæderne, for Øjebikket have et passende Antal Beværtere. Dem er man nødt til at lade blive siddende, indtil de paagældende dø eller hæve deres Beværtning. Hverken Kommuneraadet eller Ministeren kan indskrænke deres Antal. Hvis Kommuneraadet sætter et højere Tal, end der er for Øjeblikket, og de faa denne Vedtægt stadfæstet af Ministeren, kunne de faa Tallet sat op i Løbet af de 5 Aar, efterhaanden som der meldte sig nogen til disse Bevillinger. Saa er de 5 Aar sikrede. Sæt nu, at der kommer en ny Minister, som vil have Tallet ned, saa kan han dog ikke faa det ned til Halvdelen, som det blev sagt. Hver eneste af dem, der er der, bliver siddende, han kan ikke røre dem og ikke bringe Antallet ned, medmindre de paagældende dø eller hæve Beværtningen. Og da vore Ministre jo ikke ere Evighedsmennesker, som leve alle Tider, men skifte en Gang imellem, vil selv i værste Fald en Minister kun kunne faa det bragt ned med nogle faa Stykker. Selv om en Minister vilde gaa til overordentlig radikale Skridt i Kjøbenhavn, vil han dog ikke kunne faa Antallet bragt ned med over 1/10 i sin Ministertid. For at bringe det ned til Halvdelen, maatte han leve 50 Aar, og saa længe lever en Minister ikke som Minister. Jeg tror derfor ikke, at det vilde volde nogen større Vanskelighed. Jeg skal gerne over for det ærede Medlem indrømme, at jeg i og for sig ikke ser nogen Fare i at vedtage Mindretallets Forslag under Nr. 2. Jeg tror nemlig, at Forholdene ville blive akkurat, som de ere. Efter den højtærede Ministers Udtalelser vil dets Vedtagelse imidlertid bevirke, at der er mindre Udsigt til Lovens Gennemførelse. Han udtalte jo nylig, at han ikke kunde tiltræde dette Forslag, fordi det berøver Regeringen en Del af den Magt, den ellers vilde faa. Det er Faren, Lovforslagets Udsigter forværres, og derfor raader jeg ærede Medlemmer til at stemme mod dette Forslag. I og for sig tror jeg, at Endringsforslaget er ganske ustadeligt, enhver Kommune vil faa det Antal Beværtere, den ønsker, ingen Minister vil indlade sig paa at indskrænke det Antal Beværtere, Kommuneraadet har foreslaaet, men jeg frygter som sagt for, at Forslaget skal lægge Vanskeligheder i Vejen for Lovens Gennemførelse, og det vil jeg ikke være med til.

Jeg skal dernæst berøre Endringsforslaget under Nr. 12, der er stillet af Flertallet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) udtalte sig lidt stærkt mod det, idet han anså det for en Indskrænkning i Foreningsfriheden, Borgerne maatte have Lov til at danne Foreninger,